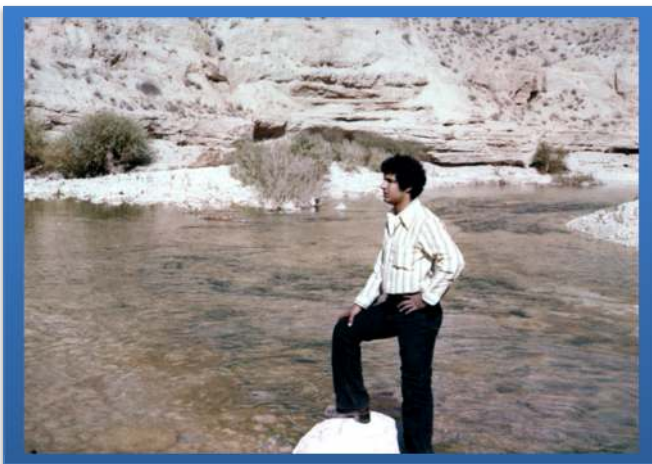

نام: علی اکبر
 نام خانوادگی: جزی
 نام پدر: امرالله
 تاریخ تولد: ۱۳۴۰/۸/۱۲
 محل تولد: اصفهان
 تحصیلات: سوم راهنمایی
 وضعیت تأهل: مجرد
 تاریخ عضویت: ۱۳۵۹/۳/۱
 نوع عضویت: سپاه
 مسئولیت: فرمانده عملیات سپاه بانه
 تاریخ شهادت: ۱۳۶۱/۱/۲
 محل شهادت: جبهه جنوب
 نحوه شهادت: اصابت گلوله به دست و پا
 محل دفن: گلستان شهدای اصفهان

اکبر در دوازدهمین روز از آبان ماه سال ۱۳۴۰ در شهر اصفهان
 به دنیا آمد. تحصیلاتش را تا مقطع راهنمایی ادامه داد.

از همان دوران نوجوانی با پاره کردن عکس‌های شاه و شکستن شیشه‌های مدرسه به مقابله با حکومت پهلوی پرداخت، برای همین سه بار از مدرسه اخراج شد.

بعد از انقلاب و شروع ناآرامی‌ها در غرب کشور، همراه عده‌ای از دوستانش داوطلبانه به کردستان رفت. مدتی آنجا بود، بعد به اصفهان برگشت؛ اما دوری‌اش از کردستان چندان طول نکشید و دوباره به منطقه بازگشت.

نیمه مهرماه ۱۳۵۸ همراه ستونی نظامی حوالی روستای
دارساوین در جاده سردشت - بانه در کمین ضدانقلاب
افتاد و در حالی که به سختی مجروح شده بود، به دست
ضدانقلاب اسیر و بعد از هفت ماه اسارت آزاد شد.

اوایل خردادماه ۱۳۵۹ عضو رسمی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی شد و دوباره به کردستان رفت. مدتی فرمانده عملیات سپاه کامیاران و بعد از آن فرمانده عملیات سپاه بانه شد.

آخرین بار پاییز سال ۱۳۶۰ در کمین ضدانقلاب از ناحیه صورت و چشم‌ها مجروح شد. بعد از بهبودی نسبی به توصیه مسئولین و هم‌زمانش به جبهه‌های جنوب رفت و با به کارگرفتن تجارب نظامی‌اش در جنگ‌های نامنظم، به مقابله با ارتش بعثی عراق مشغول شد.

اکبر به عنوان فرمانده گردان امام محمدباقر(ع)
تیپ امام حسین (علیه السلام) در عملیات فتح المبین
شرکت کرد.

هنگام پیشروی نیروها به سمت مواضع دشمن، متوجه
شد یکی از تیربارهای دشمن مسیر پیشروی را سد
کرده است، با شجاعت به طرف تیربار دشمن یورش
برد، سر تیربار را به سمت دیگری برگرداند و با پرتاب
نارنجک، آن را از کار انداخت. گلوله‌های زیادی به
طرفش شلیک شد و به شهادت رسید.

گزیده ای از وصیت نامه سردار شهید اکبر جزی

اکنون که راه حق از باطل را شناختم، اکنون که مقام رهبری حق و مقام رهبری باطل را نیز شناختم، می‌خواهم بالاترین سرمایه خود را که خدا به من هدیه داده و آن جان بی‌مقدار و آخرین سرمایه من است به او باز گردانم و آن را در راهش اهدا کنم. وای بر آنان که راه حق را شناخته و به یاری آن نشتافته‌اند. وای بر آنان که مقام رهبری انقلاب کبیر اسلامی را که از مقام اعلای خداوند سرچشمه می‌گیرد شناخته و به یاری او نشتافته‌اند.

